

IV. zastavení: Ježíš potkává svou matku

(sloka č.4)

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, L: **neboť svým křížem jsi vykoupil svět.**

K: *Jak asi musela trpět matka, která po léta doprovázela svého syna a později i vnuka modlitbou a stále se s nimi setkávala na jejich cestě k záhubě? Jak asi byla zkoušena její víra v Ježíšova slova – prostě a bude vám dáno...když tak dlouho se nedělo vůbec nic? A přece, dříve než sv. Monika umřela, stala se svědkyní křtu Augustýna i jeho syna Adeodata.*

L: **Jak dlouho jsme ochotni čekat na vyslyšení my? Den, měsíc, rok, celý život? A co je pro nás důležitější? Dožít se výsledku svého snažení nebo se modlit s důvěrou, že Bůh přichází ještě tam (nebo právě tam), kde už je vše ztraceno?**

K: Smiluj se nad námi , Ježíši L: **Smiluj se nad námi**

V. zastavení: Šimon pomáhá Ježíši nést kříž

(sloka č.5)

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, L: **neboť svým křížem jsi vykoupil svět.**

K: *To nebylo samo od sebe – přemýšlením, meditací... To přišlo jako blesk z čistého nebe – když Pavel byla doslova přemožen, oslepen, unesen Boží přítomností – a řekl Bohu „ANO“. Z pronásledovatele se tak stal vášnivý obhájce a evangelizátor. Sv. Pavlovi stačil jeden impuls a hořel...*

L: **Jak dlouho budeme doutnat ve víře z donucení, z povinnosti, ze zvyku – než se necháme zapálit Kristovou láskou?**

K: Smiluj se nad námi , Ježíši L: **Smiluj se nad námi**

VI. zastavení: Veronika utírá Ježíši tvář

(sloka č.6)

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, L: **neboť svým křížem jsi vykoupil svět.**

K: *V každém – i pohozeném, nemocném, zapomenutém, špinavém, chudém, bezmocném, umírajícím, zoufalém a nešťastném člověku – viděla sv. Matka Tereza svého Pána Krista – a tak mu i sloužila. To byla i její adorace. Jako Veronika 20. století dostala dar vidět obraz Krista vtisknutý do tváří všech bližních, Krista, který byl stále víc přítomen i v jejich očích, slovech, skutcích...*

L: **Koho vidím já ve svém bližním, ve svém sousedovi, spolužákovi, bezdomovci, opilci, protivníkovi?...**

K: Smiluj se nad námi , Ježíši L: **Smiluj se nad námi**

VII. zastavení: Ježíš padá pod křížem podruhé

(sloka č.7)

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, L: **neboť svým křížem jsi vykoupil svět.**

K: *Byly to pády 2 nebo jich bylo 20 nebo 2000? My si pamatujeme 2. Poprvé podlehl, když při zatýkání Krista utekl s ostatními apoštoly, podruhé podlehl, když odmítl uvěřit, že Ježíš žije. Sv. Tomáš apoštol nakonec uvěřil. Nepatřil k těm blahoslaveným, kdo uvěřili bez vidění, ale dal nám návod – dal svůj strach v Getsemane i nevěru ve večeřadle – Kristu a on ji proměnil v jasné vyznání, které do té doby nikdo nepronesl: „Pán můj a Bůh můj.“*

L: **Stačí vlastně tak málo – uznejme svou slabost a pozvěme do ní Krista a stále znova, s pokorou a důvěrou, že on ji také v nás bude proměňovat ve svou velikost.**

K: Smiluj se nad námi , Ježíši L: **Smiluj se nad námi**

VIII. zastavení: Ježíš napomíná jeruzalémské ženy

(sloka č.8)

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, L: **neboť svým křížem jsi vykoupil svět.**

K: *Bylo to celé jmění – ten olej, který vylila Ježíšovi na nohy, aby je také svými slzami omyla a vlasy otřela. Její pláč – to není sebelitost – byla zraněna láskou – skutečnou láskou. Kolikrát se jí nabízely požitky, peníze a jednou – uviděla Krista a poznala, o co přišla – o lásku v čistotě, jednoduchosti, svobodě a skutečné kráse. Její slzy byly slzami upřímného pokání. Sv. Máří Magdalena dala celé jmění v tom oleji, aby zakoupila perlu Kristova království.*

L: **Co je nám více líto? Když nás někdo ošidí v supermarketu nebo když zhrěšíme? Co by bylo horší katastrofou? Přijít o úspory nebo o milost posvěcující?... Kde je vaše srdce, tam je i váš poklad...**

K: Smiluj se nad námi , Ježíši L: **Smiluj se nad námi**

IX. zastavení: Ježíš padá potřetí pod křížem

(sloka č.9)

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, L: **neboť svým křížem jsi vykoupil svět.**

K: *Už ji chtěli odvést na popraviště, kde čekala hranice a u ní oheň. Už se málem dovršilo její odhodlání přinést svou oběť za to, o co léta bojovala. A najednou – dostala strach – strašlivý, šířavý, nepřekonatelný, strach a vše odvolala – ustoupila... Zatoužila žít, vždyť měla ještě celý život před sebou. A tehdy, na dně svého zoufalství, si uvědomila, že k životu vede je jedna cesta, a to – přes onu děsivou hranici. Vše ostatní by bylo jen živoření. A tak Panna Orleánská, sv. Jana z Arcu, jde na smrt podruhé a už neustoupí... Nikdo z nás by sám od sebe nevydržel to, co museli podstoupit mučedníci. Sem musela vejít Boží milost a oni se jí dokázali v milosti posvěcující otevřít.*

L: **Jak já teď spolupracuji s Boží vůlí, jak často si uvědomuji Boží blízkost a vedení?**

K: Smiluj se nad námi , Ježíši L: **Smiluj se nad námi**

X. zastavení: Ježíš zbaven šatů

(sloka č.10)

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, L: **neboť svým křížem jsi vykoupil svět.**

K: *Zvláštní scéna. Na assiském náměstí stojí před biskupským palácem plno lidí. Sv. František svléká svůj šat a pokládá ho před svého otce. A pak přímo symbolicky se nechá v biskupově plášti zakrýt a obejmout ve své nahotě a chudobě matkou církvi. Dobrovolně se zříká slušného majetku, přijímá totální chudobu a vydanost do Božích rukou a zakouší to, čemu říkáme svoboda, nezávislost, volnost Božího dítěte.*

L: **Jak my lpíme na tom co máme? Stejně jednou před Boha předstoupíme nazí – takoví, jací jsme sem přišli a důležité nebude to, co je na nás, ale to, čím, bude plné naše srdce a čím budou obdarováni naši bližní...**

K: Smiluj se nad námi , Ježíši L: **Smiluj se nad námi**